

Preparem la ruptura, organitzem la desobediència. Sí a una educació digna, Sí a una terra lliure!

SEPC :: 01/11/2014

Seguiremos reivindicando y construyendo a diario un Movimiento Estudiantil de ámbito Nacional que dibuje de manera natural los Países Catalans

Catalan

El passat desembre, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans fèiem públic el nostre posicionament davant la proposta de data i pregunta del referèndum d'autodeterminació de la Comunitat Autònoma de Catalunya (CAC); posicionament que volia ser alhora un compromís amb les estudiants i el poble treballador català en la lluita per la construcció d'una educació pública, popular, catalana, antipatriarcal i de qualitat als Països Catalans.

Al nostre anàlisis ja ho anunciàvem: som plenament conscients que el model educatiu que volem construir no té cabuda dins dels marcs legals i l'*status quo* espanyol: estructura que només respon als interessos de les oligarquies autonòmiques, estatals i europees. Nosaltres som les que decidim fugir d'aquest carreró sense sortida i autodeterminar-nos, emancipar-nos, alliberar-nos-en i empoderar-nos en la construcció de l'educació del poble treballador català i per al poble treballador català. La formulació de la proposta de data i pregunta del referèndum de la CAC cal ser vista com una oportunitat per fugir de totes aquestes estructures que fa anys que legislen en contra de la nostra educació (Pla Bolonya, l'EU2015, Europa 2020, la LOMQE, el TIL...). El context actual està obligant a tots els col·lectius i agents en lluita a posicionar-se sobre aquesta qüestió. Ja no és possible restar al marge d'un dels elements més confrontadors i que més qüestiona les entranyes del règim del 78. Entenem que el Moviment Estudiantil tampoc pot ser-ne aliè, ja que aquest necessita de l'exercici de la sobirania com a premissa per a construir l'educació del poble i pel poble. Dins d'aquesta conjuntura, valorem que el doble sí és l'única resposta proposada que respon als interessos de les estudiants i el poble treballador de la CAC. És per això que fem pública la nostra decisió de preparar la ruptura i d'organitzar la desobediència des d'una òptica estudiantil. Conscients de la funció històrica que estudiants i joves de classes populars hem tingut en moments de canvi, treballarem per tal de dotar l'actual d'un discurs que considerem irrenunciable i que entén que aquest és un procés que per interessos econòmics i partidistes obvia qüestions bàsiques com la territorialitat completa de la nostra nació o el nou model de societat a construir.

Preparant la ruptura: enfortim un Moviment Estudiantil Nacional

La mobilització popular ha sigut la que ens ha dut a la cruïlla històrica de tensió en què ens trobem actualment. És el poble organitzat el què ha forçat la confrontació amb les estructures i elits de l'Estat espanyol i n'ha qüestionat d'arrel la pròpia existència; i el poble organitzat és l'única garantia que pot fer que aquest procés culmini: evitant tot pacte, tota transició, tota *independència* que no suposi canviar-ho tot. És per això que el Sindicat

d'Estudiants dels Països Catalans considerem que la nostra tasca és, entre d'altres, la d'enfortir un Moviment Estudiantil d'àmbit Nacional que treballi en les dues direccions mencionades: preparar la *ruptura* i organitzar la *desobediència*.

En tant que les estudiants en lluita per una educació pública i de qualitat als Països Catalans som part activa del moviment popular per la independència, entenem que cal que aquest Moviment Estudiantil s'empoderi i es doti d'estructures sòlides d'àmbit nacional. Ja tancat l'últim darrer cicle de mobilització *post-Bolonya*, el Moviment Estudiantil està visquent un procés de reconfiguració que determinarà el seu futur de mobilitzacions, els seus objectius i apostes tàctiques i estratègiques. El SEPC valorem que actualment cal organitzar les estudiants entorn a les grans qüestions i necessitats que tenen avui en dia des de la base i la lluita sindical, fent visible la necessitat i utilitat d'organitzar-se; així com la defensa del pensament crític amb l'objectiu de crear espais de contrapoder reals dins els centres educatius i ser una eina útil en la lluita del moviment popular català que el prepari per fer front a una ruptura. Només amb una ruptura total podrem construir una educació al servei de les classes populars, podrem evitar un pacte entre elits autonòmiques i estatals que vulgui frenar el procés, podrem fer que aquest transgredeixi fronteres imposades... Així doncs, seguirem reivindicant i construint a diari un Moviment Estudiantil d'àmbit Nacional que dibuixi de manera natural els Països Catalans tal i com fa la nostra organització nombroses vegades cada curs acadèmic.

Des de les aules, organitzem la desobediència

L'immobilisme del Govern i les elits espanyoles s'aguditza a mesura que els mesos passen, fent que cada cop sigui menys agosarat afirmar que un *xoc de trens* és inevitable: són múltiples les vegades que s'ha assegurat taxativament que no es pensa permetre la celebració del referèndum. Cal ser conscients que aquest moment de confrontació és cada cop més imminent i que cal que el poble estigui preparat per desobeir massivament a tota prohibició i aconseguir materialitzar el referèndum.

Si ha estat la voluntat popular la que ens ha dut on som, serà només aquesta la que ens salvarà de qualssevol pacte entre elits autonòmiques i estatals, d'interessos partitocràtics i particulars que busquin un pacte que satisfaci els seus interessos econòmics... i posarà el procés al servei del poble català. És per això que apostem perquè tota estructura que vertebri un Moviment Estudiantil Nacional ha de dotar d'eines, polititzar i conscienciar les estudiants d'arreu dels Països Catalans, incidint als centres educatius i universitats i treballar arreu perquè es desobeeixi un cop es materialitzi la més que possible prohibició del referèndum. Els centres educatius són nuclis de formació, però també de batalla quotidiana. Compartir espai de lluita amb el nostre subjecte polític, les estudiants de classe treballadora catalana, cal ser vist com una oportunitat per tal de treballar per fer veure el nostre àmbit nacional real i la necessitat de centrar el debat en el nou model educatiu a construir. És per això que socialitzarem, desplegarem i ampliarem la Carta Catalana de les Estudiants, el **Document de Mínims** que presentàvem a la I Trobada d'Unitat Popular, l'ILP de l'Assemblea Gropa com a punt de partida per a una nova educació en un nou país... i totes aquelles propostes que reflexionin en clau rupturista sobre quina educació volem per a un possible nou futur país. La territorialitat completa de la nostra nació és un element irrenunciable de tot aquest procés. Entenem que els objectius a perseguir són els mateixos arreu del nostre país: la construcció d'un marc educatiu únic i d'una educació pública, popular, catalana, antipatriarcal i de qualitat arreu dels Països Catalans. Considerem que

cal enfortir la lluita per la independència arreu, i que la reivindicació del Dret a Decidir per part del poble -també de les estudiants, també en educació- és no sols l'únic garant de la llibertat i la supervivència de la nació davant els atacs que s'està rebent per part del Govern central i autonòmic, sinó que és l'única via de ruptura amb el règim espanyol i que ens durà a la construcció d'una educació al servei de les necessitats del poble. Cal entendre i socialitzar que la desobediència és el pas previ a l'empoderament. Així ho veiérem amb la campanya "*Les estudiants decidim desobediència*", aturant totes aquelles reunions i espais on es planificava l'expulsió de les classes populars de les universitats; les tancades d'AMPAs contra els tancaments de línies en valencià al País Valencià o els més de 700 alumnes que no van realitzar les Competències Bàsiques per posar l'atenció en les retallades dels seus centres i van aconseguir que la Consellera Rigau fés referència a les retallades massives que està duent terme el Govern de la CAC. Així doncs: desobediència massiva contra la prohibició, però també desobediència arreu del país contra les fronteres imposades, contra les polítiques educatives genocides al PV, contra les mesures antisocials - també en educació; desobediència que posi de manifest que la independència ha de ser la voluntat manifesta del poble treballador català per obrir un procés que respongui als seus interessos.

Sí a una educació digna. Sí a una terra lliure!

Educació digne en una terra lliure és segurament la millor consigna que condensa el moment actual en què ens trobem, amb aquesta doble eclosió d'indignació social i nacional present als centres educatius del nostre país. La idea fonamental que volem posar de manifest és la defensa de que és impossible una reforma educativa sense un canvi de règim, i que un canvi de règim és impossible sense un procés de ruptura independentista amb l'estat Espanyol i amb la Unió Europea. En aquest sentit, la independència només la pot aconseguir el poble mobilitzat i organitzat, i per tant han de ser les forces populars organitzades les que liderin el procés d'independència, entenent que aquest només és possible per via d'un procés de ruptura popular, i que per tant cal que el poble no només sigui un subjecte actiu en la lluita sinó també en la direcció del procés. D'aquesta manera, els següents mesos el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans treballarem per socialitzar aquestes idees dins la comunitat educativa i organitzar la lluita del moviment estudiantil en clau nacional i rupturista per tal de que aquest sigui un integrant més del moviment popular català.

Preparem la ruptura, organitzem la desobediència.

SÍ A UNA EDUCACIÓ DIGNA,

SÍ A UNA TERRA LLIURE!

Castellano

El pasado diciembre, el Sindicato de Estudiantes de los Países Catalanes hacíamos público nuestro posicionamiento ante la propuesta de fecha y pregunta del referéndum de autodeterminación de la Comunitat Autònoma de Catalunya (CAC); posicionamiento que quería ser a la vez un compromiso con las estudiantes y el pueblo trabajador catalán en la lucha por la construcción de una educación pública, popular, catalana, *antipatriarcal y de calidad a los Países Catalanes.

A nuestro análisis ya lo anunciábamos: somos plenamente conscientes que el modelo educativo que queremos construir no tiene cabida dentro de los marcos legales y el status quo español: estructura que sólo responde a los intereses de las oligarquías autonómicas, estatales y europeas.

Nosotros somos las que decidimos huir de este callejón sin salida y autodeterminarnos, emanciparnos, liberarnos y empoderarnos en la construcción de la educación del pueblo trabajador catalán y para el pueblo trabajador catalán. La formulación de la propuesta de fecha y pregunta del referéndum de la CAC hay que ser vista como una oportunidad para huir de todas estas estructuras que hace años que legislan en contra de nuestra educación (Pla Bolonia, la EU2015, Europa 2020, la LOMQE, el TIL...). El contexto actual está obligando a todos los colectivos y agentes en lucha a posicionarse sobre esta cuestión. Ya no es posible restar al margen de uno de los elementos más *confrontadors y que más cuestiona las entrañas del régimen del 78. Entendemos que el Movimiento Estudiantil tampoco puede ser ajeno, puesto que este necesita del ejercicio de la soberanía como premisa para construir la educación del pueblo y por el pueblo. Dentro de esta coyuntura, valoramos que el doble sí es la única respuesta propuesta que responde a los intereses de las estudiantes y el pueblo trabajador de la CAC. Es por eso que hagamos pública nuestra decisión de preparar la ruptura y de organizar la desobediencia desde una óptica estudiantil. Conscientes de la función histórica que estudiantes y jóvenes de clases populares hemos tenido en momentos de cambio, trabajaremos para dotar el actual de un discurso que consideramos irrenunciable y que entiende que este es un proceso que por intereses económicos y partidistas obvia cuestiones básicas como la territorialidad completa de nuestra nación o el nuevo modelo de sociedad a construir.

Preparando la ruptura: fortalecemos un Movimiento Estudiantil Nacional

La movilización popular ha sido la que nos ha llevado al cruce histórica de tensión en que nos encontramos actualmente. Es el pueblo organizado lo que ha forzado la confrontación con las estructuras y élites del Estado español y ha cuestionado de raíz la propia existencia; y el pueblo organizado es la única garantía que puede hacer que este proceso culmine: evitando todo pacto, toda transición, toda independencia que no suponga cambiarlo todo. Es por eso que el Sindicato de Estudiantes de los Países Catalanes consideramos que nuestra tarea es, entre otros, la de fortalecer un Movimiento Estudiantil de ámbito Nacional que trabaje en las dos direcciones mencionadas: preparar la ruptura y organizar la desobediencia.

En cuanto que las estudiantes en lucha por una educación pública y de calidad a los Países Catalanes somos parte activa del movimiento popular por la independencia, entendemos que hace falta que este Movimiento Estudiantil se empodere y se dote de estructuras sólidas de ámbito nacional. Ya cerrado el último ciclo de movilización puesto-Bolonia, el Movimiento Estudiantil está *visquent un proceso de reconfiguración que determinará su futuro de movilizaciones, sus objetivos y apuestas tácticas y estratégicas. El SEPC valoramos que actualmente hay que organizar las estudiantes en torno a las grandes cuestiones y necesidades que tienen hoy en día desde la base y la lucha sindical, haciendo visible la necesidad y utilidad de organizarse; así como la defensa del pensamiento crítico con el objetivo de crear espacios de *contrapoder reales dentro de los centros educativos y ser una herramienta útil en la lucha del movimiento popular catalán que lo prepare para hacer frente a una ruptura. Sólo con una ruptura total podremos construir una educación al

servicio de las clases populares, podremos evitar un pacto entre élites autonómicas y estatales que quiera frenar el proceso, podremos hacer que este transgredeixi fronteras impuestas... Así pues, seguiremos reivindicando y construyendo a diario un Movimiento Estudiantil de ámbito Nacional que dibuje de manera natural los Països Catalans tal y cómo hace nuestra organización numerosas veces cada curso académico.

Desde las aulas, organizamos la desobediencia

El inmovilismo del Gobierno y las élites españolas se agudiza a medida que los meses pasan, haciendo que cada vez sea menos osado afirmar que un choque de trenes es inevitable: son múltiples las veces que se ha asegurado taxativamente que no se piensa permitir la celebración del referéndum. Hay que ser conscientes que este momento de confrontación es cada vez más inminente y que hace falta que el pueblo esté preparado para desobedecer masivamente a toda prohibición y conseguir materializar el referéndum.

Si ha sido la voluntad popular la que nos ha llevado dónde somos, será sólo esta la que nos salvará de cualesquier pacto entre élites autonómicas y estatales, de intereses partidocràtics y particulares que busquen un pacto que satisfaga sus intereses económicos... y pondrá el proceso en el servicio del pueblo catalán. Es por eso que apostamos porque toda estructura que vertebre un Movimiento Estudiantil Nacional tiene que dotar de herramientas, politizar y concienciar las estudiantes de todo los Países Catalanes, incidiendo en los centros educativos y universidades y trabajar por todas partes porque se desobedezca un golpe se materialice la más que posible prohibición del referéndum. Los centros educativos son núcleos de formación, pero también de batalla cotidiana. Compartir espacio de lucha con nuestro sujeto político, las estudiantes de clase trabajadora catalana, hay que ser visto como una oportunidad para trabajar para hacer ver nuestro ámbito nacional real y la necesidad de centrar el debate en el nuevo modelo educativo a construir. Es por eso que socializaremos, desplegaremos y ampliaremos la Carta Catalana de las Estudiantes, el Documento de Mínimos que presentábamos a la Y Encuentro de Unidad Popular, la ILP de la Asamblea Amarilla como punto de partida para una nueva educación en un nuevo país... y todas aquellas propuestas que reflexionen en clave rupturista sobre qué educación queremos para un posible nuevo futuro país. La territorialidad completa de nuestra nación es un elemento irrenunciable de todo este proceso.

Entendemos que los objetivos a perseguir son los mismos en todo nuestro país: la construcción de un marco educativo único y de una educación pública, popular, catalana, antipatriarcal y de calidad en todo los Países Catalanes. Consideramos que hay que fortalecer la lucha por la independencia por todas partes, y que la reivindicación del Derecho a Decidir por parte del pueblo -también de las estudiantes, también en educación- es no sólo el único garante de la libertad y la supervivencia de la nación ante los ataques que se está recibiendo por parte del Gobierno central y autonómico, sino que es la única vía de ruptura con el régimen español y que nos llevará a la construcción de una educación al servicio de las necesidades del pueblo. Hay que entender y socializar que la desobediencia es el paso previo al *empoderament. Así lo vimos con la campaña "Las estudiantes decidimos desobediencia", parando todas aquellas reuniones y espacios donde se planificaba la expulsión de las clases populares de las universidades; las cerradas de AMPAs contra los cierres de líneas en valenciano al País Valenciano o ¶los más de 700 alumnos que no realizaron las Competencias Básicas para poner la atención en los recortes de sus centros y consiguieron que la Consejera Rigau fés referencia a los recortes masivos que está

llevando término el Gobierno de la CAC. Así pues: desobediencia masiva contra la prohibición, pero también desobediencia en todo el país contra las fronteras impuestas, contra las políticas educativas genocidas al PV, contra las medidas antisociales – también en educación; desobediencia que ponga de manifiesto que la independencia tiene que ser la voluntad manifiesta del pueblo trabajador catalán para abrir un proceso que responda a sus intereses.

Sí a una educación digna. Sí en una tierra libre!

Educación digno en una tierra libre es seguramente la mejor consigna que condensa el momento actual en que nos encontramos, con esta doble eclosión de indignación social y nacional presente a los centros educativos de nuestro país. La idea fundamental que queremos poner de manifiesto es la defensa de que es imposible una reforma educativa sin un cambio de régimen, y que un cambio de régimen es imposible sin un proceso de ruptura independentista con el estado Español y con la Unión Europea. En este sentido, la independencia sólo la puede conseguir el pueblo movilizad y organizado, y por lo tanto tienen que ser las fuerzas populares organizadas las que lideren el proceso de independencia, entendiend que este sólo es posible por vía de un proceso de ruptura popular, y que por lo tanto hace falta que el pueblo no sólo sea un sujeto activo en la lucha sino también en la dirección del proceso. De este modo, los siguientes meses el Sindicato de Estudiantes de los Países Catalanes trabajaremos para socializar estas ideas dentro de la comunidad educativa y organizar la lucha del movimiento estudiantil en clave nacional y rupturista para que este sea un integrante más del movimiento popular catalán.

Preparamos la ruptura, organizamos la desobediencia.

SÍ A UNA EDUCACIÓN DIGNA,

SÍ En UNA TIERRA LIBRE!

<https://ppcc.lahaine.org/preparem-la-ruptura-organitzem-la>